

Lachrymæ

Reipublice Londoniensis,

EPICE DIA

Precipuorum quatuor

Sermonum.

Anno decimo Regni Serenissimi de Poco-
tius Regis Britanniarum Regis

CAROLI:

Ad Senatum

Eximissimis Urbis.

Sat Cruce compunctum Patrem iam comprimit Iudicium;

A Senectui nomen, Sancte Senatus, habet;

Londini Typis Thome Corri. 1635.

85. d. 24

Nobilissimo, & Amplissimo & Prudentissimo
Senatu Landenensi:

Honorablem Dn. Pizzoni, sive Majori,
ROBERTO PARKHURST

Consultissimo Vrbis Syndico, sive Recordatori,
Roberus Magister Armeriorum.

Honorabilibus & Senatoribus, sive Aldermannis,

Equitibus & Armigeros.

Honorablemisq; ex illis duobus Vice-Comitibus,

Johanni Highlord, & Johanni Cordell.

Benefactoribus aeternum colendis,

in communis lucru Patrie,

& summo & sapientissimo totius mundi Revere, Salutem,

et prosperitatem, felicitatem & incrementum

toto Republica præcatur.

DVIN genit horrendo pallidum Germania bello,
Et plusquam lachrymis sanguine terra madet:

Ne quid tristitia oblesse sub Ponte Britannis,

Sensit & humerat Curia vellna vices.

Vix bene Sol claudit diuidentis mensibus annum,

Luxistis Patria his dum fulcrâ Patres.

Corporis hæc velectio per membra, decusque,

Fraterno licuit donec amore frui.

Sed jaatura gravis patientie est mente ferenda,

Dummodò prudentes Vrbs haber ampla Viros.

Hic dò collapsas poterunt supplere Columnas,

Ex parte qualitatæ vel a secunda rati.

Confiliis robuste Ter Maximus addat IOVA,

Emporio crescent Orbis & Vrbis opes.

Auguillimurciens.

Ioh. Sictor Bohemus.

EPICEDION

In Honorabilem Dominum Rodolphum
Freemanum, celeberrima Republicae Lon-
dinensis Praetorem Regiam, 16 Martij p[ro]i[er] in Christo &
placide in Magistratus mortuum, & 16 Aprilis Anno
Dominii 1674, sollemniter tempore funebri sepultum.

Tristis haud quicquam, nisi dum Respublica felix
Amittit clavum Confiliq[ue]; Ducim!
Proculus ille dolor cunctos diffusus in armis
Manit, & in sensu singula membra rapit.
Anoniti speant ced[us] nautae in turbine Cives,
Quis queat irato ponere franza mari?
Nec prius horrifilos sulcant benè carbasa fluctus,
Donec Nauclerus dirigat ipse ratem.
Urbs Tamelina gravi pariter nunc laesa dolore
Desert ubique sui fata inopina Ducis,
Plenaque tot varijs lachrymatur Curia curis,
Luget & emetit funera quisque Senis.
Dulce caput perit, Sanctique columna Senatus,
Et sex viginti prima Corona Patrum.
Flos Patriæ cecidit primo sub vere procella,
Cum violis primas sic imitando rosas.
Hec citius medio Consul gravis occidit anno,
Concidit & Patrij gemma probata fori.
Deposuit sceptrum letho sublatu[m] & ensem
Quies obiit Praetor Regis in urbe vices.
Indefessus erat cultor Pietatis & æqui,
Et misericordiam sponte cerebat opem;
Annus & iudex leges moderamine flexit,
Ne jus exiret sapere rigore modum.

In de

1. In Comitatu bis quinosegunt annos;
Dux ciborumus celerat Vrbis honos.
Imperii Magnificum defunctus fortis ad instar
Militis extremum clausit in orbe diem.
Mine inter reliquos tam magno in funere Cives
Pennifice luget turba togata tribus:
Principue socio conscripti ex ordine Patres.
Deplorant tanti fata dolenda virtu.
Namque peregrinas merces mutando per oras
Emporum Patrie nobile juvit ope,
Charus erat populo, Regi sed charior ipse,
Vigore fanatus vir pietate Deo.
Cum thalami consorte suas Rex magnus in aedes
Venit, & agrotum vidi in urbe Patrem.
Maximum ante obitum cumulus fuit ille favoris,
Vniuersi major vix potuisset honor.
Credo Seni initantes satis id leniisse dolores,
Semper ut optarit suavius inde mori.
Sic Patrie valedixit ovans aditurus Olympum,
Hic ubi cum Christo gaudia laetus agit,
Cælicolasque inter verè jam liber ab omni
Crimine fiderea tot speculatur opes.
Et licet ingentem capiat Respublica luctum;
Diffundat & lachrymis yrbs populoſa suis.
Attamen exemplo reperit Caput ipse Senatus,
Substituto, novum, quem dedit ordo, Ducem.
Etgo prius Cives Frimanno optare quietem:
Est sansumento condoluisse Seni.
Reſtit adhuc veliro Prætor Moulsonus honori,
Qui solici Patrijs consulit arte bonis.
Sic datur in terra Leges Pietate tueri,
Gratus ut paniem sur Politeuma poli.

Aliud Epicedium

In Honorable Equites Dn. Martinum Lumley & Dn.
Robertum Duce Baronetum, celeberrimus Republica
Londinensis Senator, ante paucos annos Supremus Prior Magi-
stratus cum laude magna defunctus; jam vero hic An. Dn.
1634, & hoc astase pī & placide in Christemoribus, &
solenni pompa funebri, Genitq; confutat, equaliter.

Vix satis à primo requievit Curia luctu.
Dum fecit Capiti debita iusta suo;

Lam dolor alter adegit, velut austus in sequore flodus,

Quando Senatores Mors rapit atra diuina.

Iunius aentes resecat sic falcibus herbas,

Ipsaque marcentes dissipat aura rotas.

Tres equidem amisit felix Respublica flores,

Et Patriæ meritos pro Pietate Patres.

Quisque Magistratus aeternos genit honores,

Dux ubi Consilij summus in Urbe nunc.

Primus in officio Frimannus liber ab omni

Crimine fidereas viator adivit opes.

Huic comes ad caelos Lumleyus alter Achates

Praeturam laudit cibibus esse docet.

Tertius ad clavum Patriæ, sub Rege, Duceus

Pstabuit egregium se probitate Ducem.

Histribus hoc anno properè urbs orbata Coloniais.

Nil nisi continuo funere vulnus ali.

Nec sanè immetitò: diuturno namque labore

Efficit expertos usus in orbe viros.

Hinc etiam prudens magna gravitate Seranus

A Semibus lectum nomini & omen habet.

Non facili talis reparatur sorte humus.

Ni Deus è superis porrigit ipse manum.

III.

Ille etenim vasti solus modicato r' olympi
Sceptra, Magistratus, juraque cuncta regit,

Et, cum non alia possit ratione videri,

Sic generi humano conspicendus adest.

Vrbo Tamesina pari graviter nunc saucia luctu

A summo placidum Numine poscit opem.

Haud equidem à multis fuit hæc afflictior annis,

Deficat ut tantos morte premente Patres,

Martius è vivis Erimannum vere recenuit

Sulfuris, & violis reddidit esse parem.

Iunius abruptis virtutis citio filia Duceo,

Vt doceat, quām sic bulla caducus homo.

Julius ardenti Lumleyum, & stante peremir,

Non secus ac fluxas decurrit aura rosas.

Omnibus his candor, Pietatis & amula virtus

Nobiliore animo calcar alacre dabant.

Vt gradibus certis accrebit grandior ætas;

Sic quoque cessit eis amplior Vrbis honos.

Rite Magistratu supremo & munere functis

Pro meritis merces aurea torquis erat.

Civibus hinc speculum reliquis illustre relictum,

Vt Patriæ curam cum Pietate gerant.

Vnus enim legitur judex autore Senatu;

Acceptum Populo par decus alter habet.

Purpura distinguit venerandum à plebe Senatum,

Bis tredecim vicos qui dare iura solet.

Fas est palmigeram stadio decurrere metam,

Laudibus & Spartam condecorare piam.

In via virtuti via nulla, labore paratur,

Emerisque datur Patribus omnis honos;

Non minus & relata post funera fama superstes;

Que vetat interris nomen & atra morte.

Aliud Epicedium

In Honorabilem Virum, Dn. Hugonem Perry,
Armigerum, celeberrimam Reipublicae Londi-
nensis Senatorem sive Aldermanum, antehac Deputa-
tum Supremi Legumtenentis & Justiciarum Pacis
in Comitatu Middlesexia, 18 Decembris p[ro]ximi & pla-
cidè in Christo mortuus, et 20 Januarij solemniter
p[ro]cessu exequiarum sepultus.

A Capite ad calcem sentit jam Curia luctum,
Et dolor in luctu nescit habere modum !
Ante trium Capitum fuit m[ar]ts Augusta septichr[on]us;
Iamq[ue] Senatorum Mors petit ipsa chorūm.
Siccine perpetuò serpet violentia Lethi,
Integer & nunquam Hore Senator erit.
En iterum pergit Perreus mensē Decembri,
Vir pius, & Patriæ digna Columna suæ,
Vixque Magistratus primos sat adeptus honores
Exhibit instabiles sortis in Orbe vices !
Principiò Patriæ vigilans Præfectus in armis
Exeruit sortis robur alacre Ducis;
Iustitiæque Togâ vicino Præses in agro,
Quâ decuit, Regi præstítit arte fidem :
Protinus hinc judex electus ab urbe per annum
Irrutis studio criminis ultor erat :

Inde

Inde Senatorum cingens gravitate Coronam
Ad majora gradu gesta parabat iter.

Sed quia Mors cumctis inhibet mortalibus horis,
Et nihil intactum Parca relinquit humi;
Non minus ille pari sublatus culpide Lethi
Spem desiderio clausit ad astra pio.

Sic iuvat in terris Legi parere Tonantis,
Rectorisq; Dei iusta verenda sequi.

Sac capisse datum, tractare negotia rerum,
Consulere & Patriis pro Pietate foci.

Non vixisse dum, verden bene vivere laus est,
Et facere officij debita pensa sui.

Optimus in Patriam tali probitate Senator
Pro speculo reliquis civibus esse potest.

Conscenda at alij meritis ad culmen honoris;
Est satis imposita sorte placere Deo.

EPILOGVS

Omnis qui elaudit, rebusq; repugna ponit,

Certa suis vicibus tempora FINIS agit.

Germinal est nostris praefixa in Orbe diebus;

Vixit ab aucto REX sine fine DEVS.

BODIUS LIBRARIUS

LIBRARIA PINGENDA PETAVIT

LIBRARIA PETAVIT

